

AKP ELİNİ BEDENİMDEN ÇEK!

Kürtajı yasaklayan ya da kısıtlayan bir yasa meclis getirildiği gün Ankara'da olacağız.
Sen de gelir misin? Kürtaj Yasağına Hayır İnisiyatifi'yle iletişim için: 0531 451 62 51 - 0505 801 13 72

**KÜRTAJ
HAKTIR**

<http://imza.la/kurtaj-haktir>

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 442 ■ 13 Haziran 2012 ■ Fiyatı: 25 krş.

Ölüm değil çözüm istiyoruz

Barış için muhatap BDP'dir

İdris Naim Şahin ve MHP dışında herkes başbakandan özür dilemesini bekliyor. Uludere için. Sorumluların hesap vermesini istiyor.

Savaş yanlısı bir avuç ırkçı dışında herkes hükümetten, meclisten Kürt sorununda çözüm bekliyor.

Erdoğan ise sorunu asıl

muhatabı olan Kürtlerle değil CHP'yle çözeceğini söylüyor ve milyonlarca Kürdün desteklediği BDP'nin uzattığı barış elini itiyor.

Erdoğan ve Kılıçdaroğlu el sıkışırken BDP'li Van Belediye Başkanı Bekir Kaya tutuklanıyor. "KCK tutuklamaları" adı altında Kürt siya-

setçiler rehin alınıyor.

Hapishaneler BDP'lilerle doldurulurken zindanlarda çürümesi gereken darbeci generaller sevinçle kurtulmayı bekliyor.

AKP'nin tuttuğu yolu barışın yolu değildir. Özgürlük tanımadan, Kürtler eşit bir şekilde muhatap alınmadan,

Kürtlerin partisi BDP ile konuşulmadan barış olmaz.

Batı'da yaşayan emekçiler akan kanın durması için seslerini yükseltmeli. Hükümeti muhatabı BDP ile görüşmeye davet etmeli. Aksi takdirde daha çok insan ölecek...

**DSİP'ten Erdoğan'a yanıt
sayfa 2'de**

Seçmeli ders Kürtçe sorunu çözer mi?

Erdoğan, "Yeterli sayıda öğrenci olursa Kürtçe seçmeli ders olacaktır" dedi ve bunu AKP'nin başansı olarak gösterdi. 1925'ten 2000'lerin başına kadar yasak olan Kürtçe'nin bugün seçmeli ders olarak konuşulması bu uğurda binlerce insanı kaybeden Kürtlerin özgürlük mücadelesinin bir kazanımıdır. Bu yetmez!

Türkiye sınırları içerisinde yaşayan 20 milyon insanın anadilini seçmeli ders olarak okutmak ezen ulus kibridir.

Fırat'ın doğusunda konuşulan anadil Kürtçe'dir ve burada yaşayan çocukların 1. sınıftan itibaren anadilinde eğitim alması, Kürtçe eğitimin seçmeli değil asli eğitim dili olması bir haktır.

Seçmeli ders Kürtçe'nin sorunu çözmeyeceği açık. BDP Eşbaşkanı Gültan Kışanak Kürtler açısından durumu şöyle değerlendiriyor: "Seçmeli ders ancak yabancı dil statüsünde öğretilir. Bir insana anadilini yabancı dil diye öğretmek zulümdür. Başbakan kendisi seçmeli Kürtçe ders alabilir. Seçmeli ders koyalım bakanlarda gitsinler orda Kürtçeyi yabancı dil olarak öğrensin. Ama Kürtlere nasıl bu zulmü yaparsınız. Üstelik bunu 4. sınıftan sonra yapacaklar. Çünkü önce okula gitsinler Türkçe öğrensinler asimile olsunlar ondan sonra kendi dillerini isterlerse öğrensinler mantığıdır."

Kürtçe ve Kürt kimliği Kürt sorununun özüdür. Bu kimlik ve dil eşit şekilde tanımadığı sürece sorun da çözülemez.

Özgürlükler için mücadele

Batı Avrupa'da, Ortadoğu'da ve Latin Amerika'da başka, Türkiye'de ise başka bir hava var.

Ortadoğu halkları özgürlük için mücadele ediyor. Hepsinde yeni-liberal politikalar çok can yakmasına rağmen büyük yığınlar Tunus'tan, Suriye'ye, Bahreyn'den Yemen'e kadar asıl olarak özgürlük için sokağa çıktı, mücadele ediyor.

Ortadoğu ülkelerinde mücadelenin sonunda önemli kazanımlar var.

Batı Avrupa ülkeleri krizle boğuşuyor. AB üyesi ülkelerin yarısı ya derin bir krize yuvarlanmış durumda ya da en azından ekonomik durgunluk yaşıyor.

Diğer yarısı ise panik halinde krize girmemenin telaşı içinde.

Batı Avrupa'da kemer sıkma politikaları uygulanıyor. Bütçe kesintileri yaşanıyor ve tabii ki işçilere dönük ağır bir saldırı var.

Batı Avrupa'da mücadele esas olarak kemer sıkma politikalarına karşı veriliyor. Grevler, genel grevler yaşanıyor. Seçimlerde ise sol kazanıyor.

Latin Amerika'da bu süreç daha önce yaşandı ve Latin Amerika'da sosyal demokrasiden daha sola kadar çeşitli eğilimler iktidara geldi.

Türkiye'de ise temel sorun Kürt sorunu. O çözülmeyen diğer mücadele alanlarının önü açılmayacak. Bir diğer önemli mücadele alanı ise askeri vesayete karşı verildi.

Nasıl ki Ortadoğu'da diktatörlüklere karşı mücadele belirleyici durumda, Türkiye'de de Kürt sorununun çözümü ve askeri vesayetinin geriletilmesi başat sorunlar. Bu iki alandaki mücadele kazanılmadan yani barış ve özgürlükler kazanılmadan diğer mücadele alanlarının önü tam anlamıyla açık değil. Bu gerçeklik kavranmadan Türkiye'de politika yapmak mümkün değil.

'Kürt sorununu CHP'yle çözerim' diyen Erdoğan'a DSİP'ten yanıt:

"Çözüm istiyorsanız BDP'nin kapısını çalın!"

AKP grubunda konuşan başbakan, CHP ile birlikte Kürt sorununu çözebileceğini iddia ederek gerçek muhatap BDP'yi dışlamaya devam etti.

Kürtçenin "yeterli sayıda öğrenci" olursa seçmeli ders olabileceğini söyleyen Erdoğan'ın sözlerini değerlendiren DSİP Eşsözcüsü Şenol Karakaş, BDP'siz çözümün olmayacağını vurguladı:

"Tayyip Erdoğan partisinin grup toplantısında, CHP ile mutabakat sağladıkları takdirde diğer partilerin tutumunun önemli olmadığını da söyledi.

Evet! MHP'nin tutumunun bir önemi yok! MHP, Kürt sorununun derinleşmesini, savaşın sürmesini, Kürt halkının varlığını tanınamamasını isteyen bir parti. Kürt sorununda MHP ile görüşülecek hiçbir şey yok. 1990'lı yıllar boyunca akıtılan kanın hesabının sorulması dışında.

Sorun Kürt halkının haklarının tartışılması ve Kürt sorununun çözümü olduğunda BDP'nin tutumu sadece önemli değil, belirleyicidir.

BDP'nin görüşleri, Kürt hal-

kının hakları için mücadele eden kesimlerinin, milyonlarca Kürdün görüşleridir.

Çözüm konusunda adım atmak isteyenler, BDP'nin kapısını çalmak zorundadır.

Çözümün muhatabı, binlerce üyesi KCK tutuklamaları adı altında hapiste yatan BDP'dir.

Tayyip Erdoğan'ın grup toplantısında yaptığı konuşmada söylediği, "Yeterli öğrenci olunca Kürtçe'nin seçmeli ders olarak okutulması" önerisi Kürt sorununun çözümünde hiçbir anlama sahip değildir.

AKP-CHP uzlaşmasının toplumsal mutabakat anlamına geldiğini düşünenler yanılıyor. Kürt sorununu konuşmak için gerekli olan toplumsal mutabakat, ancak ve ancak BDP'nin onayıyla, BDP'nin bu

sürece aktif katılımıyla mümkün olabilir.

Kürt halkının siyasi iradesine saygı göstermek zorundasınız. Soyut kardeşlik nutuklarından vazgeçmelisiniz. Kardeşlik, eşit koşullarda olmadığında kocaman bir kofluktan ve altında siyasi baskıları, rehin politikalarını gizleyen bir baskı ögesi olmaktan öteye bir anlam taşımıyor.

Çözüm için, BDP'nin kapısını çalın!

Rehin alma politikalarından vazgeçin! Tutuklu BDP'lileri hemen serbest bırakın!

Sayın Öcalan'ın üzerindeki tecride son verin!

Şenol Karakaş
DSİP eşsözcüsü
(12 Haziran 2012)"
www.dsip.org.tr

Kürtaj yasağına hayır

Kürtaj Yasağına Hayır İnişiyatifi'nden kadınlar ise 8 Haziran'da Galatasaray'daki oturma eylemine kalabalık bir biçimde katılırlar. 9 Hazin'da Tünel'den Taksim'e yürüdüler.

Kürtaj Yasağına Hayır İnişiyatifi her gün İstanbul, Ankara ve İzmir'de kürtaj yasağının 1 protesto eden standlar açıyor.

[Ayrıntılı bilgi için:](#)

kurtajhaktir.org
0531 451 62 51 ■ 0505 801 13 72 ■ 0533 714 52 89

Kürtaj yasağına karşı erkekler

İstanbul'da 10 Haziran günü DSİP üyelerinin de aralarında bulunduğu **Kürtaj Yasağına Karşı Erkekler** adlı grup, "**Kürtaj yasağı kadına şiddettir**" yazılı pankartla ve "**Kürtaj haktır, Uludere katliam**" sloganları atarak Tünel'den Taksim'e yürüdüler.

'**İş cinayetleri varken katil kim?**' yazılı pankartlar taşıyan göstericiler, '**Sessiz kalma, suça ortak olma**', '**Çocuk da yaparım kürtaj da, sana ne?**', '**Çocukları sana vermeyeceğiz**', '**Kürtaj yasağı cinayete teşviklidir**' sloganlarını attı.

İşten atılan THY işçileri direniyor

Hava iş koluna getirilen grev yasağına karşı çıktıkları için işten atılan 305 işçi Atatürk havalimanında süresiz direnişe başladı.

Öte yandan THY işçilerine uluslararası destek de giderek büyüyor. Direnişlerini kararlılıkla sürdüren THY işçileri daha fazla destek bekliyor.

SGBP 'den destek eylemi

Türk-İş'li bir grup sendikaların oluşturduğu Sendikal Güç Birliği Platformu İstanbul, Ankara ve İzmir'de grev yasağını ve 305 THY işçisinin işten çıkarılmasını protesto yürüyüşleri yaptı. Ankara'daki SGBP yürüyüşüne direnişteki TOGO işçileri de katıldı.

Her gün 2-3 işçi ölüyor

Çalışma Bakanlığı'ndan yapılan bir açıklamaya göre 2010-29011 yılları arasında 134 bin 718 iş kazası olmuş. Buna göre 2 yıl içinde her gün 184 iş kazası yaşanmış.

Bu iş kazalarında 132 bin 814 işçi yaralanırken 1.904 işçi ise hayatını kaybetmiş. Yani her gün 2 ya da 3 işçi ölmüş.

İşçinin mücadele silahı grevdür

İşçilerin en önemli mücadeleye aracı çalıştıkları işi durdurmak yani grevdür. İşçi hareketi başka mücadele araçlarını da kullanabilir ancak grev bunların içindeki en etkin, sonuç alıcı mücadele biçimidir.

İşin durdurulması sembolik olursa, yani 1 günlük bir grev, bu işverene bir mesajdır. 'Bak işi durdurursak çok canın yanar' demek için sembolik grevler yapılır.

İşverenlerin en korktuğu eylem biçimi de grevdür, yani üretimin durmasıdır. Grev olunca patron zarar eder.

THY grevinin 1 günlük faturası patron için çok ağırdır. Bu nedenle tepkisi çok sert oldu. 305 işçi grev yaptıkları için işten atıldı.

Hava-İş sendikasının bir günlük eylemi çok anlamlıydı. Grev yasağını getirecek bir yasağa karşı işçiler kararlı bir şekilde mücadele edeceklerini gösterdi. Ama ertesi gün, 305 işçi atıldığından grev bitti.

Şimdi işten çıkarılan işçiler "direniyor" yani üretimi durdurma olanakları olmadan işyerinin önünde protesto ediyor. Toplumun işçilerin neden işten atıldığı anlatılıyor.

Dayanışma da var. Gruplar, insanlar grevi desteklemeye geliyorlar, dayanışmalarını ifade ediyorlar. Ancak sendikalar ve konfederasyonlar ciddi bir dayanışma göstermiyor.

Ciddi dayanışma grevdür. Şimdi atılan işçilerin ücretleri, tazminatları alınmaya çalışılıyor. Belki alınır ama işte o kadar. 305 işçi artık işten atıldı.

Hava-İş ve diğer sendikalar bunu benimsemiş durumda. Bu durumda ileride bu iş kolunda nasıl grev olacak? Üstelik artık grev yasağı da var.

Grev olmazsa nasıl sözleşme yapılacak? Bütün bu sorular sendikal hareketin önünde duruyor.

Dünyada her yıl **68.000** kadın sağlıksız, yasadışı kürtaj koşullarından dolayı ölüyor.

İş sağlığı yasağı 2 yıl ertelendi

TBMM komisyonu İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası'nın uygulanmasını "az tehlikeli" iş yerleri için 2 yıl ertelendi.

Komisyon ayrıca 1-9 işçi çalıştıran küçük işyerlerinde ise yasanın uygulanmasını 3 yıl ertelendi.

Böylece TBMM iş kazalarının devamını onaylamış oldu.

2002: Milli Güvenlik Kurulu, misyonerliği "iç tehdit" olarak ilan etti ve "Müslümanları Hıristiyanlaştırıyorlar", "Yabancılar topraklarımızı ele geçiriyor" temalı bir kampanyayı devlet kurumlarını ve Ankara Ticaret Odası gibi patron örgütlerini harekete geçirerek başlattılar.

18 Nisan 2007. Malatya'da İncil ve İsa'nın hayatına dair kitaplar yayınlayan Zirve Yayınevi, 5 kişi tarafından basıldı. İçerde bulunan yayınevi çalışanları Tilman Ekkehart Geske ile Necati Aydın ve Uğur Yüksel boğazları kesilerek öldürüldü.

2009 yılı başında Deniz Kuvvetleri'ne bağlı subaylar tarafından Kafes Eylem Planı'nın giriş bölümünde, Rahip Santoro, Hrant Dink ve Zirve cinayetlerinden "operasyon" olarak bahsediliyordu.

Zirve katliamının, Genelkurmay'ın misyonerlik karşıtı kampanyası zemininde Kafes planının uygulanması olduğunu ve bizzat Jandarma tarafından örgütlendiği yargılama sırasında ortaya çıktı.

2000-2008 yılları arasında Malatya Üniversitesi'nde misyonerlik konulu 23 toplantının gerçekleştirildiği tespit edildi. Konuşmacılar arasında Türkay Saylan, Mustafa Balbay, Tuncay Özkan, Org. Edip Başer ve Org. Doğu Aktulga gibi isimler yer alıyordu.

Emekli orgeneral Hürşit Tolon, katliamın 1 numaralı sanığı. 2007'de darbe çağrılarının yapıldığı Cumhuriyet Mitingleri'ni örgütleyenlerin başında gelen Tolon, katliam günü Malatya Üniversitesi'nde "Kuşatılmış Türkiye" başlıklı bir konferans veriyordu.

Zirve katliamının 1 numaralı sanığı Tolon

Zirve katliamı jandarma tarafından organize edildi

2007'de Malatya'da 3 Hıristiyan'ın vahşice katledilmesinin davasında "öldür" diyenler açığa çıkarıldı. Aralarında Malatya Jandarma Komutanı, İnönü Üniversitesi yöneticileri, JİTEM ve MİT üyesi istihbaratçıların bulunduğu katliam tertipçileri şimdi hesap veriyor. Katliamın başındaki isim olan emekli orgeneral Hürşit Tolon hakkında ise iki kere müebbet hapis isteniyor.

Zirve davası Ergenekon davası ile birleştirilmeseydi, üç Hıristiyan'ı katledenlerle Ergenekon çetesi arasındaki bağların üzerine gidilmeseydi, bu katliamın gerçek failleri açığa çıkarılmazdı.

Hrant Dink cinayeti davasına yargılanan tetikçilerle

Ergenekon davası sanıkları arasındaki bağlantı, somut delillere rağmen mahkeme tarafından göz ardı edildiği ve bu dava Zirve davası gibi Ergenekon soruşturmalarıyla birleştirilmediği için "öldür" diyenlere bir türlü dokunulmuyor.

"Milliyetçi ve Müslüman hislere" sahip gençlerin yaptığı ileri sürülen Zirve katliamının bizzat cunta, jandarma ve koluk kuvvetleri tarafından örgütlenmiş olduğunun açığa çıkarılması Ergenekon soruşturmasının sonuna kadar gitmesi, Hrant Dink cinayetinin arkasındaki örgütün yargılanmasının şart olduğunu gösteriyor. Aksi takdirde yeni katliam ve cinayetler kapıda duracak.

BU DAVA BÖYLE BİTMEZ: Hrant Dink cinayeti davasında "örgütü" göremeyen mahkemenin kararı herkes tarafından protesto edildi. Ancak dava dosyası bürokrasinin tozlu raflarında dururken "öldür" diyenler ve cinayete karışan devlet görevlileri hala yargılanmadı. AKP hükümeti katilleri koruyor.

"Soruşturmaya izin şartı yeni Hrant Dink cinayetlerine kapı aralar."

Özel Yetkili Mahkemeler'in yetkilerinin kısıtlanması ya da tümden kaldırılması tartışılırken hükümetin hazırladığı tasarıda asker ve sivil bürokratların yargılanması için özel izin şartı getirileceği öne sürülüyor.

Zirve Yayınevi'nde katledilenlerin avukatı olan Erdal Doğan, Hrant Dink cinayetine karışan devlet görevlileri hakkında soruşturma izni verilmediğini hatırlatarak böyle bir değişiklik halinde olabilecekleri şöyle anlattı:

"Soruşturmaya izin şartı yeni Hrant Dink cinayetlerine kapı aralar."

"Türkiye tarihi, faili belli ancak şüpheli soruşturulamadığından aydınlatılmamış cinayetlerle dolu. 2007'den sonra Ergenekon soruşturmasıyla savcıların bu husustaki soruşturmaları bizim için umut verici oldu. Ancak soruşturmada izin prosedürüne dönmek bir hukuki cinayettir. Türkiye'yi tekrar karanlığa gömmektir. Ve bu türden cinayetlere açık kapı bırakmaktır."

DÜNYA

"Arap devrimleri sırasında yüzlerce işçi öldürüldü, binlercesi tutuklandı"

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) 2011 Sendikal Hak İhlalleri Raporu'nu açıkladı. Geçen yıl dünya işçi sınıfının gündeminin başına oturan olayın Arap devrimleri olduğu tespitini yapan ITUC, sadece gelişmekte olan ya da az gelişmiş ülkelerde değil sanayileşmiş bölgelerde de hükümetlerin grevleri bastırma girişimlerinde bulunduğu dikkat çekti. Rapor, Türkiye'de DISK tarafından duyuruldu.

Arap devrimlerinde sendikaların rolü

2011 yılı Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da ve Körfez ülkelerinde "Arap Baharı" ve "devrimlerle" geçti. Bu bölgelerde sendikalar üzerindeki baskı şiddetli oldu. Tunus, Mısır ve Bahreyn'de "devrimlerde" önemli rol oynayan sendikalar bunun bedelini ağır ödedi. Çatışmalar sırasında yüzlerce eylemci öldürüldü, binlercesi tutuklandı. Bağımsız bir sendikal hareketin oluşumu için ilerleme kaydedildi ancak Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Erite ve Sudan'da hâlâ sendikal özgürlükler yok.

76 kişi sendikacılık yaptığı için öldürüldü

Arap devrimleri sırasında diktatörler tarafından katledilenler çıkarıldığında, toplam 76 kişi sendikal faaliyetlerinden öldürüldü. Katledilen 76 sendikacının 29'u Kolombiyalı. Sendika aktivistleri için en tehlikeli ülke Kolombiya. 10 sendikacının öldürüldüğü Gvetamala 2. Sıra yerleşirken, Asya ülkelerinde 8 sendikacı katledildi.

En kötü koşullarda çalışanlar kim?

En kötü koşullarda çalışanlar sayıları 100 milyonu bulan göçmen ev işçileri, çoğu kadın.

Kriz gençler için yıkıcı oldu

Krizin ve kemer sıkma politikalarının etkileri özellikle gençler için yıkıcı oldu. 2011 yılında 205 milyon kişi işsiz kaldı. Yunanistan'da işsizlik %21'i bulurken, İspanya'da gençlerin %40'ı iş aramakta.

Türkiye'de sendika düşmanlığı

ITUC raporunun Avrupa'da hak ihlalleri bölümünde en çok sayfa Türkiye'ye ayrıldı. Metal, petro-kimya ve tekstil sektörlerinde sadece sendika üyeliğinin işten çıkarılmak için yeterli olduğu tespiti yapıldı. Sendikal eylemlere yönelik polis saldırıları ve KESK üyelerinin tutuklanması gibi birçok hak ihlali de ayrıntılı olarak sıralandı.

"Yüz binlerce işçinin durumu endişe verici. Pek çok işçi en temel sendikal özgürlüklerden ve toplu sözleşme hakkından mahrum biçimde güvencesiz koşullarda çalışıyor. Kendilerinin veya ailelerinin ihtiyaçlarını karşılamalarına yetmeyen düşük ücretlerle, kötü ve tehlikeli şartlarda, uzun saatler boyunca çalışmak zorunda oldukları için hayatları alt üst olmuş durumda. Bu durum dünyadaki durgunluğu da kısmen açıklayabilmektedir."

ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow

Ekolojik mücadele gerçek demokrasi mücadelesidir

Türkiye'de küresel ısınmaya, nükleer santrallara, 3. Köprü'ye, HES'lere ve termik santrallara karşı mücadele denince akla hemen KEG geliyor.

Si KEG aktivistleri küresel ısınmayı anlatırken "Bir günde dört mevsimi yaşamak", "Aşırı yağışlar ve görülmedik hava olaylarından" bahsediyordu. Bugünkü duruma baktığımızda tehlikenin neresindeyiz? 2000'lerin başlarında atmosferdeki karbondioksit oranı milyonda 385 parça idi. Son veriler bu miktarın 400 parçacığa aştığını göstermekte. Bu artışın günlük yaşamımızda anlamı sayısı ve süresi artan orman yangınları, daha yaygın görülen kuraklık ve seller, kasırgaların sayısının ve şiddetinin artması ve doğal olarak bu atmosferik olayların milyar dolarlık ekonomik zararlara yol açacağını ve milyonlarca insanın olumsuz yönde etkileneceğini söyleyebiliriz. Bilim insanlarının vurguladıkları atmosferdeki karbondioksitin oranını milyonda 450 parçacığa geçmesiyle yaşanacak kırılma noktasına da hızla yaklaşıyoruz. Bilimin söylediği "bildiğimiz dünyanın artık olmayacağı". Tehlike bizler için çok uzak bir gelecek değil.

Si Küresel iklim felaketlerinin sorumlusu kim? Türkiye'nin küresel ısınmaya katkısı nedir? Başta gelişmiş kapitalist ülkeler olmak üzere fosil yakıt kullanımı üzerine büyüme ve kalkınma planları yapan tüm ülkeler küresel ısınmadan sorumludur. ABD geçmişte ve günümüzde küresel ısınmaya en fazla neden olan ülke. Türkiye'nin tarihsel olarak sorumlu olduğunu söyleyemeyiz ama karbon oranlarının artış hızı açısından dünyada birinci sırada.

Si AKP hükümetinin iklim, enerji ve çevre politikalarını nasıl

değerlendiriyorsunuz? Hangi sonuçlar oluşabilir? AKP hükümeti her bir doğal varlığı kâr getirecek birer meta olarak ele almakta ve hızla bu varlıklardan para kazanmaya çalışmaktadır. Kalkınma, büyüme, bölgesel güç olma hedefleri içinde yerli kaynak olarak ifade edilen hidrolik potansiyeli yüzde yüz kullanmak, yerli kömür madenlerini sonuna kadar kullanmak istiyor. Bu yüzden elliye yakın termik santralin yapımına izin vermiş durumda. İklim değişikliğine yol açan en önemli yakıt ise kömür. Sırf kömür santralleri değil, 3. köprüden, İstanbul'a dünyanın en büyük havalimanını inşa etme projesine, Kaz dağlarında maden arama çalışmalarına, bugüne kadar koruma altında olan doğal alanların sınırlarını değiştiren ya da tamamen ortadan kaldıran Tabiatı ve Biyoçeşitliliği Koruma Kanunu Tasarı'na kadar birçok uygulamanın gösterdiği net şey: AKP hükümetinin enerji politikaları, kuraklık ile biyoçeşitliliğinin büyük kısmını yitiren bir ülkede yoksulluğun ve adaletsizliğin derinleşmesine sosyal ve ekonomik yıkımlara neden olacak.

Si Dünya nükleer santralleri kapatıyor, Türkiye'de ise başbakan hala iki nükleer santral yapmaktan söz ediyor. AKP'nin asıl derdi ne? Nükleerden vazgeçtiğini açıklayan ülkelerin her birinin çok çevre yanlısı ya da sosyal politikalar güden ülkeler olmadığı bilenen bir gerçek. Buna rağmen vazgeçtiler. Fukushima felaketi, nükleer enerjinin hem insanı hem de ekonomik kayıpları açısından ölümcül bir enerji olduğunu bir kez daha gösterdi. Bütün bu gerçekler rağmen AKP hükümeti kısa sürede bir-

Küresel Eylem Grubu (KEG) Sözcüsü ve DSİP üyesi Nuran Yüce ile Türkiye'de ekolojik mücadeleler üzerine konuştuk.

den fazla nükleer santrala sahip olmak istiyor çünkü bölgesel güç olma iddiasını her fırsatta dile getiren hükümet bunu nükleer silah edinerek de sağlamak istiyor.

Si Önümüzdeki süreçte KEG neler yapacak? Nasıl bir mücadele öneriyorsunuz? Hem ekonomik krizden kurtulabiliriz hem de iklim değişikliğini durdurabiliriz. Tüm dünyada güneş ve rüzgar temel enerji üretim kaynakları olabilir. Binaları iklim koşullarına uygun inşa edebiliriz. Raylı taşımacılığı ve bisiklet kullanımı temel ulaşım politikası

haline getirebiliriz. Bütün bu işleri yapmamız daha az karbon salımına daha fazla işe yol açarken var olan adaletsizliği giderilmesini sağlayacaktır. Ama kâr ve rekabet üzerine kurulu bu sistemde bu adımları atabilmek çok zor. Karşımızda çok büyük şirketler ve onların muazzam kârları ve kârları üzerine kurulu büyük güçleri var. Bu şirketleri temsil eden devletler var. Şirketlerin egemenliğine karşı, insanın ve ayrılmaz bir parçamız olan dünyanın ve tüm canlıların haklarını savunan bir hareketi inşa etmemiz gerekiyor. Bu aynı zamanda gerçek demokrasi mücadelesidir. **Söyleşi: Volkan Akyıldırım**

Ekolojik mücadele ve kömürü savunmak bağdaşır mı?

Si Ekolojik alanda mücadele eden bazıları, örneği Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) gibi yapılar "Güneş, rüzgar bize yeter" sloganınız yanlış olduğunu söylüyor. Nükleer santral yerine termik santralleri öneriyor? Buna ne diyorsunuz? Küresel ısınmanın nedeni fosil yakıtlar denilen kömür, petrol ve doğalgazın yakılmasıyla atmosfere

salınan karbondioksi. Nükleer santrale 'hayır' deyip yerli olması nedeniyle kömür rezervlerinin değerlendirilmesini savunanlar öncelikli olarak iklim değişikliğini ciddiye almıyor. Değil bir türün ya da bir bölgedeki ekolojik yaşamı sona erdirecek dünyadaki canlı yaşamın sonunu getirebilecek herhangi bir uygulamaya ilerici bir kuruluşun onay vermesi kabul edilemez.

Küresel ısınma bireysel politikalarla önlenir mi?

Si Küresel ısınmayı önlemek için devletler geri adım atmazken ekolojik hareketin bir kanadı bireylere daha az tüketmelerini öneriyor. Tasarruf yaparak iklim değişikliğini durdurabilir miyiz? Bireysel çabalarımız tabii ki önemli ama büyük soruna çözüm oluşturmaya yetmez. Zaten hükümetler de bize 'tasarruflu olun'

diyor. Öncelikli ve ısrarla talep etmemiz gereken, fosil yakıtlardan hızla vazgeçilmesi, ulaşım politikalarının radikal bir biçimde değiştirilmesi, enerji verimliliği ve tasarrufunu artırıcı uygulamalar için yasal düzenlemelerin yapılmasıdır. Bunların hepsi de kamusal kaynaklarla yapılması gereken işler. Bu adımları atacak hükümetleri başa getirecek politik gücü oluşturabiliriz.

KEG neler yaptı?

- 3 Aralık 2005:** "ABD Kyoto'yu imzala - Temiz enerji istiyoruz" mitingi
- 26 Nisan 2006:** Sinop Çernobil olmayacak eylemleri: İzmir, Bursa, Ankara ve İstanbul.
- 4 Kasım 2006:** Küresel ısınmayı durdurun yürüyüşü - İstanbul
- 28 Nisan 2007:** Başka bir enerji mümkün Kadıköy mitingi
- 12 Mayıs 2007:** Medikomu vermiyor mitingi - Ankara
- 2 Haziran 2007:** G8'ye hayır eylemleri - İstanbul ve Ankara
- 3 Kasım 2007:** Barışa bir şans verin! Ankara yürüyüşü
- 8 Aralık 2007:** Türkiye Kyoto'yu imzala - Kadıköy mitingi
- 26 Nisan 2008:** Nükleer santral is-te-mi-yo-ruz- miting
- 6 Aralık 2008:** Küresel ısınmayı durdur/Dünyayı değiştir! Mitingi
- 25 Nisan 2009:** Küresel ısınmayı durdur/Gezegeni kurtar! Mitingi, Kadıköy
- 6 Ekim 2009:** IMF defol, İstanbul
- 24 Ekim 2009** yürüyüşü: 350! İstanbul
- 12 Aralık 2009:** Ankara, İzmir ve İstanbul'da yürüyüş ve konser
- 25 Nisan 2010:** Nükleere, HES'lere, kömüre hayır! Kadıköy mitingi
- 6 Temmuz 2010:** Türkiye Nükleer İstemişiyor, TBMM bahçesinde oturma eylemi,
- 10 Ekim 2010:** 350 Hemen Şimdil, yürüyüş, Taksim
- 4 Aralık 2010:** Uyumayın iklim değişikliği için harekete geçin, yürüyüş, İstanbul
- 19 Mart 2011:** Fukushima nükleer felaketine karşı zincirleme reaksiyon, yürüyüş, İstanbul
- 26 Nisan 2011:** Hükümet nükleer enerjiden vazgeç, yürüyüş, İstanbul
- 21 Mayıs 2012:** G8=Küresel Yıkım, yürüyüş, İstanbul
- 2 Haziran 2011:** Nükleerlerin değil milletin vekili olun! Nükleere karşı direniş, Taksim
- 21 Eylül 2011:** İklim değil sistemi değiştir mitingi, İstanbul
- 8 Mart 2012:** Fukushima'ya dört kala kırmızı alarm, basın açıklaması, İstanbul
- 11 Mart 2012:** Nükleere hayır, yürüyüş İzmir ve Ankara
- 10 Mart 2012:** "Akkuyu Fukushima olmayacak" - insan zinciri, İstanbul
- 28 Nisan 2012:** Çernobil'i unutmadık, nükleer santrale izin veremeyeceğiz! - protesto, İstanbul
- 6 Mayıs 2012:** Aliağa'da "Termik santral istemiyoruz", İzmir
- 4 Haziran 2012:** Dünyamız satılık değil! - protesto, İstanbul